

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

Comisia economie, buget și finanțe

MD-2073, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr.105

tel.: 37322/ 26-85-73

www.parlament.md

2 12 2011

CEB Nr. 6/063

RAPORT

asupra proiectului de Lege pentru modificarea Legii instituțiilor financiare (nr.3776 din 30.11.2001)

La ședința Parlamentului Republicii Moldova din data de 22 februarie 2002 a fost aprobat în prima lectură proiectul de Lege pentru modificarea Legii instituțiilor financiare nr.3776 din 30 noiembrie 2001 (în continuare-proiectul de Lege).

Proiectul de Lege prevede modificarea alin.(7) art.38 din Legea instituțiilor financiare nr.550-XIII din 21 iulie 1995.

Redacția alin.(7) al art.38 din Legea instituțiilor financiare la momentul înaintării proiectului de Lege prevedea:

„ (7) Măsurile și sancțiunile aplicate de Banca Națională pot fi atacate în instanța de judecată competentă. În procesul de judecată intentat Băncii Naționale în legătură cu aplicarea prevederilor prezentei legi, se vor respecta următoarele condiții:

a) în cazul în care instanța de judecată recunoaște că acțiunile Băncii Naționale față de bancă sînt neîntemeiate, Banca Națională va repara prejudiciile materiale, retragerea autorizației rămînînd în vigoare;

b) contestarea sau acțiunea în justiție nu va influența asupra procesului de lichidare și nu va suspenda executarea actelor impuse de Banca Națională...”

Conform Notei explicative amendamentele la Legea instituțiilor financiare privind retragerea autorizației și nesuspendarea executării actelor impuse de Banca Națională în cazul contestării lor în justiției trebuie anulate ca fiind în contradicție cu Constituția și Legea contenciosului administrativ, iar propoziția a doua din alin.(7) art.38 urmează a fi expusă în următoarea redacție:

„Dacă în procesul de judecată intentat Băncii Naționale în legătură cu aplicarea prevederilor Legii instituțiilor financiare, instanța de judecată

recunoaște că acțiunile Băncii Naționale față de bancă sînt neîntemeiate, Banca Națională va executa hotărîrea instanței.”

Prin Legea nr.109-XVI din 16.05.2008, Legea nr.27-XVII din 15.06.2009 și Legea nr.241 din 24.09.2010 în alin. (7) art.38 al Legii instituțiilor financiare au fost introduce unele modificări și completări, prin care cuvintele “neîntemeiate” și “autorizației” au fost substituite, respectiv, cu cuvintele “ilegale” și “licenței”, inclusiv acesta a fost completat cu lit. c) și d) cu următorul cuprins:

“c) instanța de judecată stabilește legalitatea acțiunilor întreprinse în scopul executării prezentei legi și decide numai asupra faptului dacă au fost făcute cu sau fără intenție;

d) lichidatorul și persoanele care îi acordă asistență, angajații Băncii Naționale nu răspund pentru prejudiciile, acțiunile sau omisiunile care au avut loc în exercitarea atribuțiilor lor decît în cazul în care s-a demonstrat că acestea sînt intenționate și ilegale.”

Urmează de menționat, că Guvernul prin avizul său la proiectul de Lege, aprobat prin Hotărîrea nr.123 din 7 februarie 2002 și-a exprimat dezacordul cu prevederile acestuia, deoarece aplicarea lui ar putea împiedica acțiunile prompte de lichidare a băncii sau impunerea măsurilor de remediere și sancțiunilor, ceea ce ar conduce la tergiversarea procesului de implementare a măsurilor inițiate de Banca Națională, prejudiciind interesele deponenților. Toate acestea ar putea genera concentrarea excesivă a riscurilor în băncile comerciale, înregistrarea unor pierderi substanțiale de capital și incapacitatea băncilor de a achita depozitele către deponenți, ce ar afecta grav credibilitatea sectorului bancar, creîndu-se premise pentru apariția crizelor de sistem în cadrul lui.

Atenționăm, că și Curtea Constituțională a fost sesizată privind excepția de neconstituționalitate a alin.(7) art.38 din Legea instituțiilor financiare, inclusiv și alin.(3) și (6) ale art.38 și alin.(2) art.38¹² din Legea nominalizată.

În acest context, Curtea Constituțională în Hotărîrea sa nr.24 din 15 noiembrie 2011 reține că lichidarea unei bănci, care se află în una din situațiile prevăzute la art. 38 alin.(3) din Legea instituțiilor financiare, are ca scop de a despăgubi prompt și sigur creditorii săi, precum și de a evita eventualele repercusiuni ale incapacității sale de plată asupra întregului sistem bancar al țării.

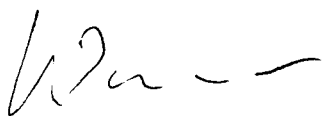
În situația dată, legea stabilește expres că, dacă se constată că Banca Națională a dispus ilegal lichidarea băncii, acest proces a devenit déjà ireversibil. În schimb, Banca Națională va fi pusă în situația să repare prejudiciul material integral, ceea ce înseamnă că în afară de sumele bănești

propriu-zise este posibilă încasarea și a beneficiului ratat pentru toată perioada cât ar fi existat această bancă.

În această ordine de idei, Curtea reține că prevederile alin.(7) al art. 38 din Legea instituțiilor financiare nu sunt disproporționate în raport cu scopurile legitime de protecție a drepturilor creditorilor și garantarea administrării corespunzătoare a băncii supuse lichidării.

În urma examinării tuturor circumstanțelor Curtea Constituțională a hotărât de a recunoaște constituționale art. 38 alin.(3),(7) și 38¹² alin.(2) din Legea instituțiilor financiare, cu modificările și completările ulterioare.

Luând în considerație cele expuse, Comisia economie, buget și finanțe propune spre respingere proiectul de Lege pentru modificarea Legii instituțiilor financiare nr.3776 din 30 noiembrie 2001.

Veaceslav IONIȚĂ,
Președintele Comisiei